

FISKETS GANG

Utgitt av Fiskeridirektøren

Kun hvis kilde oppgis er ettertrykk fra „Fiskets Gang” tillatt.

42. årg.

Bergen, Torsdag 5. januar 1956

Nr. 1

Abonnement kr. 20.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Utlandet: Til Danmark, Sverige og Island kr. 20.00, ellers kr. 26.00 pr.år.

Anonnspris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang”'s telefoner 30 307, 14 850. Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt”.

Fiskerioversikt for uken som endte 31. desember 1955

Det var overveiende dårlige værforhold og liten deltakelse i fiskeriene i uken som endte 31. desember. Sild- og brislingfiskeriene lå helt nede uten drift. I Finnmark og Troms foregikk det litt linefiske med liten deltakelse i forhold til det vanlige. Vesterålen hadde en del seigarnfiske og distriktene sørover et spredt og mere tilfeldig kystfiske i forhold til vær og fiskeforhold på de enkelte mere lokale områder.

Fisket i Finnmark:

Med sterkt innskrenket deltakelse ble det i Finnmark i uken pr. 24. desember ilandbrakt 1486 tonn fisk i uken til 31. desember 1008 tonn. Av fangsten i disse to uker nevnes torsk henholdsvis 964 og 767 tonn, hyse 496 og 203 tonn, sei i siste uke 16 tonn, brosme henholdsvis 5 og 6 tonn, kveite 5,1 tonn og 12,1 tonn, flyndre 0,1 og 1,3 tonn, steinbit 1,7 og 1,1 tonn, uer 1,5 og 1,5 tonn, blåkveite 12,6 og 1 tonn.

Troms:

I uken til 24. desember ble det ilandbrakt 283 tonn fisk og i uken til 31. desember 161 tonn. Av torsk ble det tatt henholdsvis 192 og 96 tonn, hyse 77 og 37 tonn, sei 0 og 11 tonn, kveite 2 og 12,8 tonn. Ellers ble det tatt litt steinbit, uer etc.

Vesterålen:

Fra Bø meldes det om et ujevnt seigarnfiske på Ytteregga under mindre bra værforhold. Ukefangsten ble 40 tonn, men man mener utsiktene er bra.

Levendefisk:

Der har ikke foregått noen transport av Levendefisk fra Levendefisklagets distrikt i forløpne uke. Rusefisket pågikk imidlertid og det finnes en del lagret fisk i distriktene. Fra Hordaland meldes det at Bergen i uken ble tilført 500 kg lev. torsk og 5500 kg lev. småsei.

Bank- og kystfisket:

Fra Møre og Romsdal meldes det at noen få snurrevadbåter var ute enkelte dager. Ukefangsten ble på 50 tonn, hvorav 31 tonn torsk og 17 tonn hyse.

Sogn og Fjordane:

Måløy og omegn hadde landligge grunnet uvær.

Hordaland:

Det ble ilandbrakt 11 tonn fisk, som inkluderer omtalte 6 tonn lev. fisk, dessuten 4 tonn pigghå og 1 tonn diverse sløyd fisk.

Rogaland:

Dette fylke melder om 30 tonn fisk i ukefangst. mens Skagerakkysten også hadde 30 tonn og Oslofjorden (Fjordfisk) 4,5 tonn.

Håbrann:

Det meldes om fangst av 15 tonn, derav 1 båt med 11 tonn som kom inn julaften og ellers småfangster fra kysten.

Skalldyr:

Av reker hadde Oslofjorden 500 kg kokte og 300 kg rå, Skagerakkysten 6000 kg kokte og 2000 kg rå, de øvrige distrikter ikke noe nevneverdig fiske, Rogaland hadde 6 tonn hummer og Skagerakkysten 2 tonn.

Summary.

In the week ending December 31st the fishing was maintained on a reduced scale.

Herring or sprat catches have not been reported.

In the week ending December 24th 1486 tons white fish was landed at ports of the Finnmark

country. The week ending December 31st had landings of 1008 tons of which may be mentioned 767 tons of cod, 203 tons of haddock, 12 tons of halibut and 16 tons of saithe.

At ports of the Troms county these two weeks had landings of respectively 283 and 161 tons mostly cod and haddock.

The fishing along the western coast from Møre and Romsdal to the Skagerak coast was small. The catches were disposed of for the inland trade.

Landings of 15 tons of porbeagles are reported. These include a particular catch of 11 tons landed by a longliner on Christmas Eve.

The Stavanger district and the districts of the Skagerak coast had some supplies of prawn and lobster.

Fisk brakt i land i Finnmark i tiden 1. januar — 31. desember 1955.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse			
		Ising og frysing	Salting	Henging	Hermetikk
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	86 856	19 846	24 877	42 133	—
Hyse	27 237	20 133	105	6 893	106
Sei	14 772	4 117	2 372	8 283	—
Brosme	627	—	1	626	—
Kveite	612	612	—	—	—
Blåkveite ..	815	815	—	—	—
Flyndre ..	373	373	—	—	—
Uer	2 450	2 450	—	—	—
Steinbit ..	1 561	1 561	—	—	—
I alt	135 303	49 907	27 355	57 935	106

Lever 99 392 hl. Utvunnet damptran: 44 170 hl. Rogn 5 575 hl, hvorav 3 112 iset, 2 463 saltet, 3) 754 tonn rotskjær

lilandbrakt fisk i Troms i tiden 1. januar — 31. desember 1955

Fiskesort	Mengde	Anvendelse			
		Ising og frysing	Salting	Henging	Hermetikk
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	3 886	1 856	510	1 520	—
Skrei	10 039	992	7 386	1 661	—
Sei	4 522	2 304	162	2 056	—
Brosme	1 018	—	4	1 014	—
Hyse	2 035	1 794	41	200	—
Kveite	299	299	—	—	—
Blåkveite ..	7	7	—	—	—
Flyndre ..	43	43	—	—	—
Uer	594	592	2	—	—
Steinbit ..	538	538	—	—	—
Lange	9	—	—	9	—
Annen	10	7	—	3	—
Reker	433	191	—	—	242
I alt	23 433	8 623	8 105	6 463	242

264157

Melding fra Fiskeridirektøren.

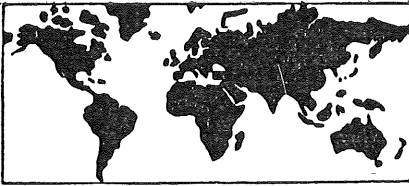
Ikrafttreden av den nye lov om saltvannsfiskerierne.

Ved Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 ble Lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskerierne satt i kraft 1. januar 1956. Loven gjelder for alt saltvannsfiske, unntatt sild- og brislingfisket, makrellfisket og laks- og sjøørretfisket.

Loven gir hjemmel for utferdigelse av fredningsbestemmelser og bestemmelser om regulering av fisket. Dessuten inneholder loven bl. a. regler om orden på fiskefeltet m. v., beiging av redskaper, kontroll og oppsyn, tilsynsmenn og utvalg, fiskedommere, og skadeserstatning.

Ved lovens ikrafttreden ble en rekke tidligere fiskerilover og bestemmelser gitt i medhold av disse lover opphevet, således bl. a. distriktsfiskerilovene og midlertidig lov av 6. mai 1938 om fredning av saltvannsfisk. Med unntak av de fiskerier som er nevnt ovenfor vil saltvannsfisket bli regulert av den nye loven og bestemmelser som er gitt i medhold av denne lov ved Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955. De bestemmelser som er utferdiget i medhold av loven omfatter bestemmelser om minstemål for fisk og skalldyr, bestemmelser om fredningstid for gullflyndre, kveite og hummer, ukefredning for kveite, bestemmelser om bruken av og maskevidden i visse redskaper, forbud mot bruk av not eller snurrevad på visse områder, merking av fiskeredskaper og andre regulerende bestemmelser.

Lovens bestemmelser er i sin helhet inntatt i dette nummer av Fiskets Gang. De bestemmelser som er fastsatt i medhold av loven vil bli inntatt i de følgende nummere.

Ut- landet.

Nye seylonesiske trålere.

I henhold til «Ceylon News Letter» for 21. november ventet man på den tiden, at Ceylons første tråler «Meeganu Maru» skulle komme inn til Colombo med en fangst på 40 tonn størje den hadde tatt med liner underveis til det nye hjemland. The Ceylon Co-operative Fish Sales Union hadde avtalt å kjøpe hele fangsten for en sum av ca. 30 000 rupees. «Meeganu Maru» skulle etter lossingen gå til fiskefeltet på ny, og ville da ved siden av sitt japanesiske mannskap også ha fire ceylonesiske lærlinger ombord. Man venter at den nye tråler skal bringe Ceylon nye fisketilførsler på om lag 200 000 lbs. om måneden. Fartøyet laster 100 000 lbs. fisk. Neste år venter man å kunne ta i bruk nok en tråler, hvis lasteevne blir på 180 000 lbs. Når den er kommet i drift tør det bli tale om eksport av fisk. Man har hatt henvendelser fra USA om kjøp av ceylonesisk fros-sen størje.

Stor import av filet i Sverige.

Filetimporten til Sverige fortsetter å skyte i været på fantastisk måte, skriver «Svenska Västskustfiskaren». I november i år var den nådd opp i 3100 tonn mot 1200 tonn samtidig i fjor. Dette blir ikke langt fra en tredobling. I enkelte måneder, som for eks. i september, var importen fire ganger så stor som i samme måned i fjor. I de ti første måneder av året har im-porten av fileter hatt en verdi av 10,7 mill. sv. kroner, hvilket utgjør mer enn 1 mill. kr. pr. måned.

Også saltsildimporten er oppsiktsvekkende stor. I løpet av årets 10 første måneder er det importert 20 000 tonn mot 13 600 tonn i fjor.

Sjødyktigere fiskebåter. FAO Fisheries Buletin Vol. VIII, No. 4 1955.

Fiskebåtenes trygghet på havet og deres effektivitet kunne økes hvis flere av dem var tegnet og konstruert på grunnlag av planer fra skipsingeniører, fremholder Jan-Olaf Traung fra Fishing Boat Section of the Fisheries Division of the Food and Agricultural Organisation of the United Nations.

I ovennevnte utgave av FAO Fisheries Bulletin skriver Mr. Traung om «Fishing and Naval Architecture» og peker på, at de fleste båtbyggere fremdeles ser seg tilfreds med å følge de eldgamle tommeltott-reglene. Samtidig stiller de seg meget skeptiske til slikt som tank-testing av modeller for dergjennom å fastslå hvordan fiskebåten vil arte seg på havet og det tiltross for at de godkjenner sådanne prøver for lystfartøyer og større fartøyer. Ennå kan testing sammenlignes med å «ta temperaturen» på modellen, og den personen som ikke har behov for modellprøving blir da å sammenligne med en doktor som ikke har bruk for termometer.

Skjønt skipsingeniørene på viktig måte har hatt innflytelse på utviklingen av store trålere for fjerne farvann både i Europa og USA, har de spillet liten rolle når det gjelder tegning og konstruksjon av fiskebåter på under 100 fots lengde. Majoriteten av verdens fiskeflåte består i båter under denne størrelse.

Utenom å øke fiskebåtenes sikkerhet og sjødyktighet kan skipsingeniøren øke deres effektivitet samtidig med at han reduserer driftsomkostningene.

Mr. Traung gir i diagramatisk form et eksempel på hva det kan gjøres for å få i stand besparelser på opptil 30 pst. i brenselkostnadene — og brenselkostnadene representerer ofte 30 pst. av driftskostnadene. Et diagram basert på resultater fra et større antall prøver i modelltank viser at både en 65,6 fots og en 105 fots båt kan drives ved 9 knob med en 200 hk hovedmaskin til tross for at den større båt har en bredde på 24,2 fot sammenlignet med 19,7 fot og et deplasement på 320 tonn sammenlignet med 110 tonn. Eksemplet viser at tilføyet lengde forminsker antallet hestekrefter pr. tonn skrogvekt, og at det er betydningsfullt å lage båtene så lange som mulig.

Det samme diagram viser at en 400 hk maskin vil drive både en 69 fots og 148 fots båt ved 11 knob til tross for at den større båts deplasement er 675 tonn sammenlignet med 125 tonn for 69 fots båten. Der er en tendens til, fremhever Mr. Traung, å gi fiskebåter overkrefter og diagrammet viser hvor ødselt dette er. Båten på 69 fot kan drives ved 10 knobs fart med en 200 hk maskin, mens en fordobling av maskinen til 400 hk bare vil gi 1 knob i fartsøkning.

Nok et slående eksempel, som Mr. Traung gir, gjelder en 65,6 fots båt som må ha en maskin på 220 hk for å seile med 10 knobs fart, og dog kunne denne fart oppnås med en 160 hk maskin ved å forlenge skroget med 10 fot. Ved hjelp av å endre skroget på denne måte vil motstanden og dermed brenselforbruket bli forminsket med 27 pst.

I sin artikkel beskjeftiger Mr. Traug seg med mange problemer angående skrog-tegning og konstruksjon, tyngdens virkning, innfallsvinkler, akterskipets fasong, propellere, maskiner, gear o.s.v. Han stiller seg kritisk til innstillingen til båtbyggere og fiskere, som ikke tror at de nåværende typer av fiskebåter kan bedres. Han peker på at det i hans hjemland Sverige for 40 år siden ble sagt at forbedringer ikke kunne gjøres. Dog vil en undersøkelse av de nåværende svenske utenskjærs fiskebåter vise, at de gjennomsnittlig er fem ganger større enn de var i 1914, og at de har maskiner som er om lag 8 ganger kraftigere. Selv for fem år siden sa en del båtbyggere og fiskere at det var umulig å legge mannskapskvarterene i akterskipet, hvor de nå i moderne båter befinner seg.

Det ville være lett, tilføyer Mr. Traung, å endre svenske fiskebåter og dermed spare 30 pst. i brenselforbruk og samtidig sette båtene i stand til å bibeholde sin nåværende fart i rolig vær og øke den i uvær.

Mr. Traung stiller seg også kritisk overfor skipsingeniører som arbeider med standardutkast og spesifikasjoner uten omhyggelig undersøkelse av brukbarheten. Sådanne utkast kan ha vist seg vellykte i et område, men det gjør dem ikke generelt akseptable. Standardutkast og tilråding offerert uten særegent studium av hvert foreliggende tilfelle kan gjøre mer skade enn godt. Skipsingeniørene bør, fremholder han, få praktisk erfaring og forståelse av fiskebåter, fiskeriforhold og selve driften ved å seile ut sammen med fiskerne.

Det finnes bare 300 skipsingeniører i verden som hovedsakelig er beskjeftiget med tegning av fiskebåter. Dog vil takten i fremgangen og i utvikling av tegning, konstruksjon, sikkerhet og effektivitet hos båtene bero på skipsingeniørene. Den norske regjering har skipsingeniører i sin tjeneste og resultatet har vært en tilrettelegging av sterkere, mer sjødyktige og effektive båter. Den japansk regjering gjør likedan og det later også til at den russiske regjering har erkjent betydningen av skipsingeniører som et naturlig ledd i et fiskeriteam.

9 pence på hvert £ 100 i økt bonus til engelske trålfiskere.

«The Fishing News» opplyser 23. desember, at 3000 trålfiskere i Hull vil nyte godt av en beslutning National Joint Industrial Council for the Fishing Industry har truffet om at hver mann fra og med 1. januar 1956 skal få et tillegg på 9 pence for hvert £ 100 av skipets fangst.

På spørsmål fra «Fishing News» opplyste Mr. Walter Crawley, som er sekretær for Hull-området i Transport and General Workers Union, at den av National Joint Industrial Council for the Fishing Industry godkjente økning omfatter hele nasjonen og gjelder for alle havner. Det var uheldig for havner som Aberdeen, Milford Haven og Fleetwood at de ikke hadde slike bruttofangstbeløp som Hull.

«Prosent-ratene varierer fra havn til havn», fortsatte han. «I Hull har flesteparten av mannskapene 12 sh. pr. £ 100 eller £ 6 pr. £ 1000, mens det fra 1. januar vil bli betalt 9 d. ekstra pr. 100 eller 7 sh. 6 d. pr. £ 1000.»

For tiden fisker Hull-trålerne gjennomgående for £ 5500 til 6000 pr. tur.

Godt engelsk sildefiske på Dunmore-bankene.

«The Fishing News» melder at det fortsatt ble tatt gode fangster på Dunmore Grounds i uken før jul, men værforholdene var dårlige og førte til utstrakt landligge. Tirsdag ble det i Milford Haven levert en fangst på 350 kits (136 crans), som oppnådde £ 1309. Salgssummen er ny rekord for sildetur fra denne havn.

Dansk fiske i november.

«Fiskeribladet» opplyser at værforholdene var noenlunde i novembers første halvdel, men senere urolige eller stormfulle.

I Danmark ble det i månedens løp av fisk og skaldyr ilandbrakt 22 000 tonn eller omtrent 7000 tonn mindre enn i forrige måned. I forhold til gjennomsnittsfangsten for november i fem-året 1950–54 er der en økning på ca. 2000 tonn. Av novemberfangsten ble 1700 tonn levert av svenske fartøyer.

Eksporsten av ferskfisk og skaldyr utgjorde ca. 5200 tonn eller litt mer enn i november måned i 1954. Direkte leveranser i utlandet er ikke medregnet. Av muslinger ble det eksportert ca. 2000 tonn mot 1200 tonn i november 1954.

Av torsk ble det fisket 3400 tonn eller omtrent som gjennomsnittlig for november 1950–54. Ca. halvdel av fangsten — 1600 tonn — ble innbrakt fra Nordsjøen.

Av flatfisk — rødspette, skrubbe og sandflyndre — ble det fisket ca. 3100 tonn, hvorav ca. 1900 tonn rødspette, hvilket ikke avviker nevneverdig fra gjennomsnittet av novemberfangsten 1950–54. Av fangsten ble ca. 1500 tonn tatt i Nordsjøen. Rødspettefisket foregikk især på områdene ved Doggerbank og Inner Shoal samt sydvest av Graadyb Barre og nordvest av Slugen.

Fisket etter sild til konsum ga 1500 tonn, som i forhold til gjennomsnittsfangsten for november 1950–54 viser en nedgang på ca. 600 tonn. Den overveiende del av fangsten — 1200 tonn — stammer fra flytetrålfisket i Skagerak og ble for det meste levert i Skagen fra svenske fartøyer.

Av brisling til konsum ble det tatt 600 tonn eller 200 tonn mindre enn den gjennomsnittlige novemberfangst for 1950–54. Fisket foregikk især i Skagerak.

Ålefisket utbrakte 900 tonn og viser en mindre stigning i forhold til gjennomsnittsfangsten for november i det siste femår.

Laksefisket i Østersjøen, som tok sin begynnelse i slutten av

oktober med lovende fangstresultater ble for de fleste utøvere en skuffelse, idet fangsten selv om utbyttet bedret seg i slutten av november, ble betydelig mindre enn i tilsvarende måned i fjor. Derimot har den ilandbrakte laks vært av større vekt enn i fjor. Fisket foregikk med drivliner i farvann sør og øst for Bornholm samt nord for Gotland. De samlede tilførsler utgjorde ca. 100 000 kg mot 254 000 kg i november i fjor.

Industrifisfangsten nådde opp i 12 100 tonn, hvorav ca. 7200 tonn ble tatt med trål i Skagerak og Kattegat. På fangstplasser nordvest av Vyl fyrskip ble det fisket og levert i Esbjerg ca. 2600 tonn.

Av håbrann fisket på Nordsjøen og Skagerak ble det innbrakt 30 tonn eller som i november i fjor. Hirtshals ble tilført 15 og Esbjerg 10 tonn.

Av skaldyr ble det tatt 170 tonn og av muslinger (Limfjorden) 2400 tonn.

Usikkerheten er sjarmen ved spillet.

I «The Navy Year Book and Diary 1956» har admiral Sir Robert L. Burnett — White Fish Authority's tidligere sjef skrevet om «Ferskfisk», og beskriver for øvrig hele fiskerinæringen. Han kommer inn på forandringer som har funnet sted med fartøyene, eksperimenter med frysing av fisk, folkene som bemanner flåten og næringens finansielle aspekter.

Så fortsetter han: «Med et flyktig blikk på disse tall fristes man til å si: «Well 200 pundsterling eller mer om dagen er ikke dårlig for rederne»: «Men tenk så over hva det koster å drive en stortråler».

«Merkelig nok later det til at rederne helst vil ha det på den måten. Flesteparten av dem liker dette spillet. Det later til at de fryder seg over opp- og nedgangen og slett ikke liker noen slags jevn gange. Gjorde de det plantet de føttene i bakken, sluppet av og kjedet seg istedenfor å stå på spranget alltid klar og villig til å ta en sjanse slik de alltid gjør når tingenes gang ikke akkurat er den aller beste.» (Fish Trade Gazette 24. des.).

Rekordfangst.

Det kan ikke være tvil om at mannskapet på den tyske tråleren «Mark Brandenburg» hadde en god jul, skriver «Fish Trades Gazette» den 24. desember. Den 15. desember leverte den en fangst i Grimsby og oppnådde £ 14 200 for den — ny rekord for salg av tysk fangst på stedet.

Tråleren brakte med seg en særskilt god kvalitetsfangst på 3415 kits fisk, mesteparten torsk, fra Bjørnøybankene tatt under en 20 døgns tur. På turen var man så uheldig ikke å kunne fiske i tre døgn på grunn av været, men heldig nok til å nå Grimsby på en dag med meget moderate forsyninger på tils. litt under 9000 kits og meget livlig etterspørsel.

«Bear Island Blues».

Skippere fra Humbertraktene som nylig er hjemkomne fra turer til Bjørnøybankene melder om værforhold som var så dårlige at fisket måtte innstilles i opp til en uke i trekk. Samtidig var det så kaldt at saltvannssprøyten frøs til is når den falt på skipet.

Noen fartøyer var utsatt for megen overising, men ikke alvorlig nok til at de måtte forlate fiskeplassen. En av skipperne sa: «Vi lå på været med så pass fart, at vi hadde styring. Der var masse fisk til stede, men det var umulig å tråle i slikt vær. Så ventet vi til det rettet på seg igjen.»

Pakk-isen meldes, hjulpet av nordvestkuling, å ha drevet til 20 mil sør av Bjørnøya, men at vindforandring drev den tilbake igjen. En fisker fortalte: «Vi hugget is løs av skipet i syv timer av gangen». Båtene var dekket av is slik at de hadde vært ubrukelig under et ulykkestilfelle.

En ny vest-tysk fiskerilov.

Følgende gjengis fra desemberutgaven av «Fiskeribladet»:

I Vest-Tyskland er det nå trådt i kraft en ny lov om handel med fisk og fiskevarer. Den er resultatet av forhandlinger som har funnet sted i Forbundsdagen siden 1952.

Loven gjelder bare for saltvannsfisk (herunder skalldyr og fiskemel) og dens formål er å regulere forholdene på det tyske marked. Det bestemmes i loven at Forbundsernæringsministeren i samråd med vedkommende myndigheter i de enkelte forbundsland for hvert kalenderår skal utarbeide en forsyningsplan inneholdende beregning over hvilke mengder av fisk, som vil være til disposisjon av tysk fangst, og hvilke mengder utover dette som skal importeres til dekning av behovet. Mellom næringens tyske utøvere og deres avtakere kan det på grunnlag av forsyningsplanen treffes avtaler om leveringene i en fangstperiode.

Loven ses ikke å inneholde bestemmelser om hvordan importen av liberaliserte fiskevarer skal innpasses i forsyningsplanen. Det synes å måtte oppstå et problem så meget mer som der etter lovens vedtakelse er skjedd en ytterligere liberalisering av importen av fisk til Tyskland. Dog sies der i loven, at det for å tilpasse importen til det innenlandske behov vil kunne treffes avtaler med de land som eksporterer fisk til forbundsrepublikken om begrensning av denne eksport i visse perioder. Sådanne avtaler må dog ikke være i strid med multilaterale overenskomster.

Loven åpner mulighet for at det ytes tilskudd til fiskerieringen i perioder, hvor fisk ikke kan avsettes til menneskeføde på det tyske marked til visse minstepriser og derfor må tilvirkes som fiskemel. De pågjeldende minstepriser vil være å fastsette av forbundsernæringsministeren i samråd med forbundøkonomiministeren, og det forutsettes at minsteprisene skal være lavere enn produksjonsomkostningene. Til finansiering av sådanne tilskudd skal der hos tyske fiskere oppkreves en avgift som ikke må overstige 2 DM pr. 100 kg fisk levert i tysk havn. Trålfisket etter sild pålegges kun avgift når leveringen skjer i havner med fiskeauksjoner. Visse arter av fisk og fiskevarer kan unntas fra erleggelse av avgiften. Ved en bekjentgjørelse er avgiften til finansiering av markedstilskuddet foreløpig fastsatt til 1 DM pr. 100 kg saltvannsfisk beregnet for konsum levert i tyske havner av damper-, kutter- eller kystfiskeflåtene. Noen fiskesorter (særlig ål og laks) skal ikke betale avgiften. Avgiften kan betraktes som en slags forsikringspremie for fisket.

Det skal opprettes en kommisjon hvormed forbundsministeren kan rådføre seg i spørsmål vedr. støtteforanstaltninger til fiskerieringen. Denne kommisjon skal bestå av en representant for ernæringsministeriet som formann for kommisjonen, representanter for visse av forbundsrepublikkens enkeltland samt representanter for fiskerieringen, besetningene på trålerne, fiskeindustrien, fiskehandelen og forbrukerne.

Spesielt med henblikk på fremme av salget av fisk i Forbundsrepublikken (ved propaganda, forskning m. v.) skal det hos fiskerierervets tyske utøvere samt hos kjøperne av fisk på første hånd og hos fiskeimportørene oppkreves et beløp på høyest 0,20 DM pr. 100 kg fisk eller fiskevarer. Forbundsministeren treffer i samråd med enkeltlandene myndigheter nærmere bestemmelse om disse midlers anvendelse.

Under visse nærmere angivne forutsetninger vil faglige organisasjoner av fiskere, fiskehandlere eller fiskeindustridrivende kunne anerkjennes som «Marktverband». Et sådant «Marktverband» skal rådspørres vedr. fastsettelsen av størrelsen av avgiftsbeløp m. v.

Ifølge lovens § 9 kan forbundsministeren utstede bekjentgjørelser ang. de krav, som skal stilles til kvaliteten av fisk og fiskevarer, angående forarbeiding, lagring og forsendelse av fisk og fiskevarer samt over innretning av lokaler, beholdere m. v. som benyttes ved tilvirking eller transport av fisk og fiskevarer.

N. ANTHONISEN & CO.
BERGEN Kjøper av tørrfisk, saltfisk, saltrogn.
TLF. 13307 Bortleier kjølelager for lettsaltet sild.
Store fryserom. Dypfrysing.

**ATLAS EKKOLODD
RCA RADAR**

AKSJESKAPET
NERA

P.B. 4060

OSLO

Tlf. 461950

BRØDR. AARSÆTHER^{A/S}

Rikstelefon 2800

AALESUND

Telegr. adr. BAARS

Kjøper alle sorter

Tran, Klippfisk og Tørrfisk

Grunnl. 1862

H. KÖSER

Inneh.:
HEINZ KÖSER

FISKIMPORT

HAMBURG - ALTONA - FISCHEREIHAFFEN - TELEFON 42 14 77 - TELEGR. ADR. LAXKÖSER

LOV OM SALTVANNFISKERIENE

av 17. juni 1955, satt i kraft 1. januar 1956 ved Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955.

Kap. 1. Lovens virkeområde.

§ 1. Denne lov gjelder for fiske innenfor den norske fiskerigrense og for fiske som drives utenfor fiskerigrensen ved den norske kyst og på kystbankene av norske statsborgere og innvånere av riket eller av norske selskaper og andre sammenlutninger.

For så vidt angår norske fiskere som nevnt i første ledd kan Kongen bestemme at loven eller bestemmelse gitt i medhold av den, helt eller delvis skal gjelde også for fiske på fjerne farvann.

Kongen kan inntil videre eller for et nærmere fastsatt tidsrom bestemme at loven eller enkelte bestemmelser i den bare skal gjelde innenfor fiskerigrensen.

Loven gjelder ikke for sild- og brislingfisket, makrellfisket og laks- og sjøørretfisket.

§ 2. Vedkommende departement kan tillate at vitenskapelige undersøkelser og praktiske fiskeforsøk på nærmere fastsatte vilkår blir utført uten hensyn til bestemmelsene i denne lov.

§ 3. Når intet annet er uttrykkelig sagt eller går fram av sammenhengen omfatter denne lov også fangst av skalldyr (krepsarter og skjell).

Kap. 2. Fredningsbestemmelser. Innskrenkning i bruken av visse fangstmåter m. v.

§ 4. Til beskyttelse og fremme av bestanden av fisk og skalldyr, når internasjonale avtaler gjør det nødvendig, eller for å sikre en rasjonell og forsvarlig utøvelse av de forskjellige fiskerier, kan Kongen for et visst tidsrom eller inntil videre enten i det hele eller for nærmere bestemt område:

- 1) Fastsette minstemål og fredningstid.
- 2) Forby eller gi nærmere forskrifter for bruken av visse redskaper eller fangstmåter.
- 3) Treffe bestemmelse om havdeling mellom forskjellige redskapsgrupper på bestemte områder.
- 4) Forby fiske på visse områder.
- 5) Fastsette maskevidde i not- og garnredskaper og treffe andre bestemmelser om fiskeredskapers dimensjoner og konstruksjon.
- 6) Treffe bestemmelser om hvorledes det skal forholdes ombord med fiskeredskaper som ikke fritt kan nyttes til den fangst som de er skikket for.
- 7) Treffe bestemmelser om største tillatte fangstkvantum for bestemte fiskesorter.
- 8) Forby visse anvendelser av fangsten.

§ 5. Bruk av sprengstoff til fangst av fisk er forbudt. Sprengstoff som kan brukes til fangst av fisk må ikke finnes ombord på fiskeplassene eller på

vei til og fra fiskefeltet. Dette gjelder dog ikke nødvendig sprengstoff til fangst av hval og liknende.

§ 6. Under fiske innenfor den norske fiskerigrense og under fiske ved Vest-Grønland med norske fartøyer, er det forbudt fra midnatt til midnatt på søn- og helligdager — 2. påskedag unntatt — å sette og trekke fiskeredskaper og ta opp fisk av not. Herfra gjelder følgende unntak:

1. Redskaper som på grunn av uvær ikke har kunnet tas opp før helligdagsfredningen inntreffer, kan trekkes opp på søn- og helligdager. Hvor oppsyn er satt, kan slik trekking ikke finne sted uten at melding herom er gitt til oppsynet.
2. Fiske og opptak av lodde til agn kan finne sted fra kl. 14 på søn- og helligdager.
3. Opptak av fisk fra not kan finne sted fra kl. 14 på søn- og helligdager, når dette er nødvendig av hensyn til markedsføringen.
4. Sportsfiske omfattes ikke av bestemmelsene i denne paragraf.

1. og 17. mai er — med mindre de faller på en søn- eller helligdag — ikke å betrakte som søn- eller helligdag i relasjon til bestemmelsene i denne paragraf.

Den begrensning som er fastsatt i denne paragraf når det gjelder adgangen til fiske på søn- og helligdager, kan Kongen ytterligere innskrenke eller utvide for enkelte distrikter eller enkelte fiskerier.

Kap. 3. Alminnelige regler om orden på fiskefeltet m. v.

§ 7. Fartøyer og båter som deltar i fiske som omfattes av denne lov, skal være slik utstyrt og utrustet at de kan gi de signaler og utføre de handlinger som er påbudt i denne lov eller i Sjøveisreglene.

§ 8. Ingen må komme på fiskefeltet med fartøy eller båt som med roret eller på annen måte kan slepe utestående fiskeredskaper med seg.

§ 9. Ingen må utilbørlig sette sine redskaper slik at annen manns redskaper, iler eller fløyt trykkes ned.

§ 10. Ingen må på fiskefeltet plasere fartøy, båt eller redskaper på sann måte at de skader eller unødigg kommer i veien for fiskere som allerede har tatt til med sitt fiske.

Fartøy eller båt som ikke ligger forankret, og som ikke har redskaper ute, skal på oppfordring flytte, hvis de ligger i veien for fiskere som har begynt fisket eller går i gang med å sette ut sine redskaper.

§ 11. Fiske med håndsnøre eller line må ikke drives slik at skade voldes på annen manns not, og i intet tilfelle nærmere noten enn 25 meter.

§ 12. Det er forbudt å bakke eller manøvrere unødig i nærheten av nøter som står ute. Det er også forbudt å hindre eller ødelegge fangstmulighetene ved skyting, støy o. l.

§ 13. Ingen må på fiskefeltet fortøye fartøy eller båt, slik at trafikken eller andres fangstmuligheter hemmes unødig.

Når fartøy eller båt på fiskefeltet har fortøyning i land, skal det midt på landtauet settes et godt synlig vak. Fra solnedgang til soloppgang skal det dessuten holdes forsvarlig vakt, som i tide gjør fartøyer eller båter som nærmer seg og kan komme i berøring med fortøyningen, merksam på dette.

Fartøy eller båt som er forankret og som er til hinder for notkast, skal på oppfordring flytte, når annen brukbar forankringsplass finnes i nærheten.

§ 14. Ingen må kaste ut anker, dregg eller krake på sånn måte at skade ved dette voldes på annen manns redskaper og ingen må legge sin båt fast i annen manns ile eller redskap.

§ 15. Den som under trekking av egne redskaper er nødt til å løse fra hinannen eller å kappe en annens redskap, skal knytte det forsvarlig sammen. Kapping av annen manns redskap, er bare tillatt når redskapene ikke kan løses på annen måte.

§ 16. Den som først begynner å sette ut sine redskaper og fortsetter med det uten usedvanlig opphold, har rett til det havområde redskapene krever eller vil omslutte.

Begynner to eller flere lag å sette ut sine redskaper samtidig, har de like rett. Hvis not (heri ikke medregnet trål og snurrevad) og andre redskaper settes ut samtidig, har likevel notredskapene forretten.

Utsetting av snurpenot må foregå til styrbord, slik at settingen begynner til venstre for fiskestimen og at fartøyet svinger (runder noten ut) til styrbord. Som tegn på at settingen av noten begynner, gis et langt støt i fløyten.

§ 17. Den som fisker med drivende redskaper har vikeplikt for faststående redskaper.

§ 18. Det er forbudt å slepe og trekke redskaper gjennom sjøen, hvor det ved dette kan voldes skade på redskaper som står ute.

§ 19. Kongen kan bestemme at fiskeredskaper som står ute skal merkes etter nærmere fastsatte regler for å hindre at de blir beskadiget ved bruk av andre redskaper.

§ 20. Det er forbudt unødig å hemme fiske- og fangstmuligheter ved at gjenstander kastes i sjøen eller blir liggende eller stående igjen på bunnen.

Når industrielle bedrifter forurenser sjøen eller ødelegger fiskefeltet uten at forholdet rammes av første ledd, kan Kongen gi bestemmelser som forbyr eller regulerer dette forhold, når det skjønnes at de fordeler som oppnåes er vesentlig i forhold til de ulemper som voldes ved forbudet eller reguleringen.

Kap. 4. *Berging av redskaper.*

§ 21. Den som under trekking av egne redskaper har andres redskaper sammenviklet med sine, plikter — så fremt det er andre fartøyer på samme felt — uten opphold og så lenge sammenviklingen finner sted, å gi til kjenne dette ved tydelig signal, hvis form fastsettes av oppsynet.

§ 22. Hvis trekking ikke kan foregå uten at andres redskaper blir påført skade, må trekkingen ikke ta til før det kommer så mange lag til stede at det er forsvarlig å trekke, eller etter at en ved signal som fastsettes av oppsynet, eller på annen måte så vidt mulig har varslet samtlige interesserte. Under trekkingen kan hvert av de lag som deltar, forlange å sette en mann ombord i det eller de fartøyer hvor trekkingen foregår. Er ikke alleiere til stede, skal om mulig alle redskaper som er viklet sammen, bringes i land av dem som har deltatt i trekkingen. Redskaper som tilhører eiere som ikke har deltatt i trekkingen, skal overleveres eierne, oppsynet eller hvis oppsyn ikke er i virksomhet, til lensmannen innen de frister som er nevnt i § 26.

§ 23. Kan ikke samtlige sammenviklede redskaper bringes i land, blir den gjenværende del å forsyne med forsvarlige iler. Redskapene trekkes så vidt mulig neste sjøværsdag etter at samtlige eiere er forsøkt varslet.

§ 24. Tvist om hvorvidt den som har trukket andres redskaper skal ha godtgjørelse og godtgjørelsens størrelse, kan forlanges avgjort av nærmeste oppsynsfunksjonær sammen med to fiskere oppnevnt av ham. Det samme gjelder tvist om deling av fangst på sammenviklede redskaper. Disse avgjørelser er endelige.

Reglene om ugildhet i domstolslovens §§ 106—108 gjelder tilsvarende for dem som treffer avgjørelse etter denne paragraf.

§ 25. I tilfelle oppsynet deltar i berging av redskaper, avgjør oppsynet hvordan bergingen skal gjennomføres.

§ 26. Den som berger bortdrevet eller tapt redskap (også medregnet redskap som står igjen etter at et felt er forlatt av fiskerne) eller fangstbåter, småbåter eller annet utstyr som tilhører fiskefarkoster, skal så snart skje kan, og i hvert fall innen 48 timer, anmelde bergingen til oppsynet, om slikt er i virksomhet.

Oppsynet skal straks overta det som er berget, snarest mulig kunngjøre bergingen og så vidt mulig sørge for forsvarlig oppbevaring.

Er oppsynet ikke i virksomhet, plikter lensmannen i det distrikt, hvor bergingen fant sted, eller hvor ilandbringelsen av det bergede foregikk, å overta det bergede slik som for oppsynet fastsatt.

Hvor oppsynet ikke er i virksomhet, kan bergeren også selv sørge for forsvarlig oppbevaring av det bergede og bringe bergingen til alminnelig kunnskap ved oppslag eller på annen forsvarlig måte, samtidig som distriktets lensmann underrettes. Melder eier seg ikke innen 14 dager, skal melding skje til lensmannen, som så behandler det bergede etter bestemmelsene i § 29. Den lensmann

som mottar slik melding, må alltid underrette lensmannen i det distrikt hvor bergingen har funnet sted.

§ 27. Den som foretar berging som nevnt i § 26 har rett til bergelønn, som ikke må overstige verdien av det som er berget. Berget fangst tilfaller alltid bergeren. For øvrig fastsettes bergelønnen i samsvar med sedvane, eller, hvis det ikke eksisterer noen sedvane, til hva som må anses rimelig. Bergelønn for redskap kan helt eller delvis falle bort, hvis verdien av fangsten må antas å gi rimelig vederlag for bergeren. Bergelønnen fastsettes av oppsynet eller av lensmanen, hvis oppsyn ikke er i virksomhet. Berger og eier kan innen 3 dager etter at de er blitt kjent med fastsettelsen, bringe avgjørelsen inn for vedkommende oppsynssjef, hvis den er fastsatt av en oppsynsfunksjonær. Er det ikke ansatt oppsynssjef, eller er avgjørelsen fattet av en lensmann, kan avgjørelsen innen samme frist bringes inn for vedkommende politimester. Avgjørelser av oppsynssjefen og politimesteren er endelige. Foranstående bestemmelse om fastsettelsen av bergelønnen gjelder også for berging som foretas av oppsynet.

§ 28. Eieren er ikke forpliktet til å løse inn det som er berget. Det bergede kan ikke bli forlangt utlevert før bergelønn og kostnader er dekket.

Bergeren har ikke krav på å få bergelønnen utbetalt før den er betalt inn av eieren, eller før salg av det bergede har funnet sted. Overtar oppsynet det som er berget, kan dette straks betale ut bergelønn.

§ 29. Hvis ingen melder seg innen 6 uker etter at kunngjøring om bergingen har funnet sted, eller hvis ikke bergelønn og andre utgifter er betalt inne den frist som måtte bli fastsatt i kunngjøringen, kan det bergede selges ved auksjon eller avhendes på annen trygg måte. I tilfelle salg ved auksjon regnes ikke gebyr til statskassen.

Utbyttet av salget etter at kostnadene ved oppbevaring, kunngjøring, bergelønn m. v. er dekket, går etter nærmere bestemmelse til formål som tjener fiskernes sak. Vedkommende departement gir nærmere regler for avelggelsen av regnskap.

§ 30. Utestående redskaper skal være merket med vedkommende fartøys distriktsmerke. Nærmere forskrifter om merkingen kan gis av vedkommende departement eller den dette gir fullmakt.

Kap. 5. *Kontroll og oppsyn. Oppsynsområder og oppsynsdistrikter.*

§ 31. Under de fiskerier som omfattes av denne lov, kan vedkommende departement gi forskrifter for kontrollen med overholdelsen av denne lov og de bestemmelser som er gitt i medhold av loven og kan treffe bestemmelser om opprettelse av særskilte fiskerioppsyn for bestemte kyststrekninger. (Oppsynsområder).

Vedkommende departement eller den dette gir fullmakt, fastsetter når oppsynet trer i virksomhet og når oppsynet skal heves.

§ 32. Vedkommende departement kan tilsette en oppsynssjef som leder oppsynet. Vedkommende

departement tilsetter de funksjonærer innen oppsynet som gjør tjeneste i helårsstilling. Det øvrige personale innen oppsynet tilsettes av vedkommende oppsynssjef.

§ 33. For de kyststrekninger hvor oppsyn er opprettet i medhold av § 31, deler oppsynssjefen kyststrekningen inn i oppsynsdistrikter i den utstrekning dette anses påkrevd eller hensiktsmessig. Videre bestemmer oppsynssjefen om oppsynsdistriktene skal utgjøre ett eller flere merkedistrikter, når bestemmelsene om løse merker er truffet i medhold av § 12 i lov av 5. desember 1917 om registrering og merkning av fiskefartøyer.

Hvor oppsynssjef ikke er tilsatt, foretas eventuell inndeling i oppsynsdistrikter av vedkommende departement eller den dette gir fullmakt.

§ 34. Grensene mellom oppsynsdistriktene ute i sjøen fastsettes av de tilstøtende distriktsutvalg i fellesskap etter kompasstrek og med på land eller på annen betryggende måte.

§ 35. Vedkommende departement gir instruks for oppsynets virksomhet.

Kap. 6. *Oppsynets virkeområde og myndighet m. v.*

§ 36. Oppsynet har som hovedoppgave å påse overholdelsen av bestemmelsene i denne lov, av bestemmelser utferdiget i medhold av loven og overholdelsen av bestemmelser for øvrig i fiskerilovgivning.

I den utstrekning fisket medfører at det ordinære politi ikke er tilstrekkelig, kan Kongen bestemme at oppsynet også skal ha en videre myndighet.

§ 37. Oppsynssjefen har påtalemyndighet i saker som vedkommer overtredelse av denne lov eller forskrifter gitt i medhold av loven, og dessuten i saker som gjelder forseelser for øvrig i den utstrekning Kongen fastsetter.

Oppsynssjefens påtalemyndighet kan gjøres gjeldende utover den tid oppsynet er i virksomhet, slik at oppsynssjefen har adgang til å forfølge saker som er kommet opp i oppsynstiden, men ikke er pådømt før oppsynet ble hevet.

§ 38. Oppsynssjefen fastsetter hvilke av oppsynsfunksjonærene som skal ha politimyndighet og hvilken myndighet funksjonærene ellers skal ha etter denne lov. Han kan også gi en eller flere oppsynsfunksjonærer rett til å utferdige forelegg, når det gjelder forseelser hvor oppsynssjefen har påtalemyndighet.

§ 39. Når det ikke er tilsatt oppsynssjef fastsetter vedkommende departement eller den dette gir fullmakt hvilke oppsynsbetjenter som skal ha politimyndighet. Oppsynsbetjenten kan også få foreleggsmyndighet for overtredelse av denne lov eller bestemmelser som er gitt i medhold av loven.

Oppsynsbetjenter i disse oppsyn kan også gis foreleggsmyndighet for forseelser for øvrig i den utstrekning Kongen bestemmer.

§ 40. Under særegne omstendigheter kan oppsynet pålegge fiskere å hjelpe oppsynet med opprettholdelse av ro og orden.

§ 41. Alle fartøyer og båter som skal drive fiske i distrikter hvor oppsyn er satt, skal meldes til opp-

synet. Meldingen skal skje før fisket tar til i det oppsynsdistrikt hvor fartøyet eller båten skal ha fast stasjon. Flyttes den faste stasjon til et annet oppsynsdistrikt, skal det snarest mulig gis melding om flyttingen til oppsynet i dette distrikt.

Meldeplikten hviler på fartøyets fører, som ved meldingen skal gi de opplysninger som oppsynet forlanger om fartøy eller båt, om mannskap, redskap og utstyr m. v.

§ 42. For å unngå trafikkopphoping kan oppsynet pålegge kjørefartøyer og fartøyer og båter som deltar i fisket å forlate et havneområde eller pålegge disse å ta opphold i nærmere angitt havn.

§ 43. Tivstigheter som reiser seg av fisket eller står i forbindelse med det, bør tjenestemennene i oppsynet så vidt mulig søke å løse i minnelighet i samesvar med hva rett og billighet tilsier. En oppsynsfunksjonær skal ikke mekle når han er i en slik stilling som nevnt i domstolovens § 106, eller når det foreligger andre særegne omstendigheter som er skikket til å svekke tilliten til hans uhildethet.

§ 44. Et forlik som er kommet i stand ved oppsynets bistand, har virkning som en rettskraftig dom, når det er skrevet under av partene og underskriften er bekreftet av en oppsynsfunksjonær. Den som er forpliktet etter forliket, kan under fullbyrdsen gjøre gjeldende at forliket er ugyldig av disse grunner.

- 1) Når det ikke er bindende som overenskomst,
- 2) når det er tvetydig eller selvmotsigende,
- 3) når det er inngått under medvirkning av en oppsynsfunksjonær som var inhabil, og det gjøres sannsynlig at dette har hatt innflytelse på forliket,
- 4) når oppsynet under meklingen har hevdet en rettsoppfatning som er åpenbart uriktig eller har villedet partene, og det gjøres sannsynlig at dette har hatt innflytelse på forliket.

§ 45. Blir partene enig om å avgjøre tvistesporsmål i slike saker er nevnt i § 43 ved voldgift, er oppsynsfunksjonærene i det oppsynsdistrikt det gjelder, forpliktet til å overta vervet som oppmann om det blir krevd. Likeså til å søke oppnevnt voldgiftsmenn — i det antall og så vidt mulig fra den eller de kommuner partene måtte ønske — for å få saken behandlet etter reglene i tvistemålslovens kap. 32.

Når påstandsbeløpet ikke overstiger kr. 1 000, og kravet er oppstått under fiske som det er anordnet oppsyn for etter denne lov, kan fordringshaveren forlange at tvisten avgjøres av en voldgiftsrett med oppsynssjefen eller en av oppsynssjefen bemyndiget oppsynsbetjent som formann og to av formannen oppnevnte fiskere som øvrige medlemmer. Begjæringen om avgjørelse ved voldgift må fremsettes før oppsynet heves. Reglene i tvistemålslovens kap. 32 får tilsvarende anvendelse så langt det passer.

Hvor oppsyn ikke er anordnet, påhviler de plikter som er nevnt i første og annet ledd henholdsvis den lensmann i det distrikt hvor tvisten er oppstått eller hvor saksøkte bor.

Medlemmene av voldgiftsretten har krav på van-

lig skyss- og kostgodtgjørelse. Daggodtgjørelsen fastsettes av Kongen.

Utgiftene ved voldgiften bæres av den part voldgiftsretten pålegger det, eller av begge parter etter voldgiftsrettens fordeling.

§ 46. Enhver som skriftlig eller muntlig innkalles til å møte for oppsynet i anledning saker som oppsynet har til behandling etter denne lov, plikter straks å møte, dersom vedkommende ikke oppholder seg mer enn 5 km fra møtestedet. Den som uteblir, kan hentes.

De som er kalt inn, plikter å avgi forklaring med de unntak som følger av straffeprosesslovens §§ 176—178, 180 og 255 samt tvistemålslovens §§ 204—209.

Den som oppsynet skriver til i private saker som en har under behandling, plikter å svare innen 14 dager etter at brevet er mottatt, dersom svar er forlangt.

Kap. 7. Tilsynsmenn og utvalg.

§ 47. For fiskerier hvor oppsyn er opprettet i henhold til § 31 og ellers hvor fiskeforholdene gjør det påkrevd, kan vedkommende departement treffe bestemmelser om at det for en sesong eller inntil videre for en eller flere redskapsklasser blant fiskerne skal velges tilsynsmenn og utvalg etter reglene i §§ 48—54.

Er oppsyn opprettet, velges tilsynsmenn og utvalg for oppsynsdistriktene. Hvor fiskeforholdene tilsier det, kan utvalgsformannen (jfr. § 53) bestemme at to eller flere oppsynsdistrikter skal danne ett utvalgsdistrikt.

Er oppsyn ikke opprettet, fastsetter departementet grensene for de distrikter som skal omfattes av ordningen og gir nærmere regler om valget.

§ 48. Ved valg av tilsynsmenn kan oppsynssjefen inndele oppsynsdistriktet i flere valgdistrikter når dette ansees hensiktsmessig.

Valget skal finne sted når hovedmassen av fiskerne antas å være kommet til stede. Stemmeberettiget er fartøyførere i distriktet, som er til stede og som innen kl. 20 dagen før valgets avholdelse har meldt seg til oppsynet i henhold til § 41.

Oppsynet fastsetter tid og sted for valget. Kunnngjøring om valget skjer ved oppslag 2 dager før avholdelsen. Valget styres av en oppsynsbetjent utpekt av oppsynssjefen. Oppsynsbetjenten fører protokoll over valget.

Ingen kan avgi stemme i mer enn ett distrikt under samme års fiske.

§ 49. Det skal velges en tilsynsmann for hvert 10. fartøy eller båt av den eller de redskapsklasser som det er opprettet tilsynsmann- og utvalgsordning for og like mange varamenn. Hver redskapsklasse velger sine tilsynsmenn.

Valgbestyreren skal senest ved valgforretningens begynnelse kunnngjøre hvor mange tilsynsmenn og varamenn som blir å velge for oppsynsdistriktet. Avstemningen skjer skriftlig eller muntlig etter bestemmelse av valgbestyreren særskilt for hver redskapsklasse.

§ 50. Tilsynsmennene har ikke krav på godtgjørelse. De fungerer som tilsynsmenn innen hele

oppsynsområdet så lenge oppsynet er i virksomhet og inntil nytt valg er holdt.

Den som har fungert som tilsynsmann i 2 år etter hinannen, kan nekte å ta imot gjenvalg i like lang tid.

§ 51. Tilsynsmennene skal representere fiskernes interesse i å opprettholde ro og orden på fiskefeltet og skal ved veiledning og advarsel søke å hindre overtredelser av de bestemmelser som er gitt i denne lov.

§ 52. Valg av utvalg finner sted innen 8 dager etter valget av tilsynsmenn. Valg av utvalgsmedlemmer foretas av de valgte tilsynsmenn.

Det velges 2 utvalgsmedlemmer for hver redskapsklasse som der er valgt tilsynsmenn for. For utvalgsdistrikter som består av flere oppsynsdistrikter, velges i hvert oppsynsdistrikt en representant for hver redskapsklasse. Valget bestyres av en oppsynsbetjent utpekt av oppsynssjefen. Oppsynsbetjenten fastsetter tid og sted for valget og kunnngjør dette ved oppslag innen 2 dager før avholdelse av valget. Ved valgforretningens begynnelse skal oppsynsbetjenten kunnngjøre hvor mange menn der skal velges. Avstemningen skjer skriftlig eller muntlig, og over alle avstemninger føres protokoll. Utvalgsmedlemmene fungerer inntil nye utvalgsmedlemmer er valgt. Den som har fungert som utvalgsmedlem i 2 år, kan nekte å motta gjenvalg i like lang tid.

§ 53. For samtlige utvalg i oppsynsområdet skal der være en felles formann som blir oppnevnt av Kongen.

Kongen kan også bestemme at det for hele oppsynsområdet skal være et fellesutvalg og gi nærmere regler for dettes sammensetning.

§ 54. Vedkommende departement kan når oppsyn er satt, treffe særlige bestemmelser om valg og valgordning for redskapsklasser som først begynner sitt fiske senere enn tidspunktet for de ordnære valg, og ellers — når forholdene tilsier det — supplere eller endre de fastsatte valgregler.

Departementet kan gi nærmere regler om utvalgenes organisasjon og virksomhet.

§ 55. I den utstrekning bestemmelser ikke er truffet i medhold av denne lovs § 4, kan det av valget for dets distrikt ved vedtekt treffes nærmere bestemmelser med hensyn til utøvelsen av fisket for å hindre kollisjoner mellom de forskjellige redskapsklasser og for å sikre et rasjonelt fiske.

Disse bestemmelser kan gå ut på:

- 1) Deling av havstrekning mellom brukerne av de forskjellige redskaper,
- 2) regler for setting og trekking av redskaper og bestemmelser om når utsetting og trekking kan finne sted, herunder bestemmelser om signal,
- 3) fastsettelsen av tidspunktet for utseiling til fiskefeltet, herunder bestemmelser om signal,
- 4) forbud mot opphold på fiskefeltet til visse tider,
- 5) regler for redskapers belastning,
- 6) regler for redskapers merking i den utstrekning merkingsregler ikke er fastsatt etter lovens § 30,

7) andre regler som tar sikte på å sikre orden på fiskefeltet. Slike regler som nevnt under punkt 7, kan ikke settes i kraft før de er godkjent av vedkommende departement.

Vedtekter som berører samtlige redskapsklasser, fastsettes av det samlede utvalg. Ellers fastsettes vedtektene av utvalgsmedlemmene for de redskapsklasser som bestemmelsene angår.

Utvalget er beslutningsdyktig når formannen og minst halvparten av de utvalgsmedlemmer som skal være med og treffe beslutninger, er til stede. Ved stemmelikhet gjør utvalgsformannens stemme utslaget.

Vedtektene kunnngjøres av oppsynet ved oppslag eller på annen betryggende måte. De trer i kraft 2 døgn etter at kunnngjøringen har funnet sted, hvis det i vedtektene ikke er bestemt en senere ikrafttreden. Hvis ikke annet er bestemt i vedtektene gjelder disse inntil de oppheves eller endres.

En utvalgsvedtekt kan av minst 10 deltakere i en redskapsklasse, når den er fastsatt av representanter for en annen redskapsklasse, eller av minst 5 av en redskapsklasse som ikke er representert i utvalget, innankes for vedkommende departement innen 2 uker etter dens ikrafttreden. Anken sendes utvalgsformannen, som forelegger saken med sin uttalelse for vedkommende departement. Anken har ikke oppsettende virkning.

Enhver er forpliktet til å overholde de forskrifter som gjelder i et utvalgsdistrikt, selv om vedkommende ikke er innmeldt i dette distrikt.

§ 56. Et utvalg kan ikke treffe regulerende bestemmelser etter § 55 om bruken av redskaper som ikke tidligere har vært nyttet under vedkommende fiske, men skal etter eget tiltak eller etter krav fra departementet gi uttalelse om slike spørsmål for at det i tilfelle kan treffes bestemmelser etter § 4.

Hvis utvalgsformannen finner det nødvendig av hensyn til orden på fiskefeltet, kan han legge ned foreløpig forbud eller utferdige foreløpige regulerende bestemmelser for bruken av redskaper som ikke tidligere har vært nyttet under vedkommende fiske, og i den utstrekning det er nødvendig, endre gjeldende vedtektsbestemmelser for andre redskaper. For kunnngjøring og ikrafttreden gjelder samme bestemmelser som fastsatt for utvalgsvedtekter.

Utvalgsformannens beslutning skal straks forelegges for vedkommende departement, og det avgjøres i henhold til denne lovs § 4 om forbudet eller bestemmelsen skal opprettholdes, endres eller oppheves. I den bestemmelse som blir truffet, eller i senere bestemmelser kan den fremtidige regulering straks eller etter en viss tid overlates til utvalgene overensstemmende med reglene i § 55.

§ 57. Hvor fellesutvalg er opprettet i henhold til § 53, skal dette utøve den myndighet som er lagt til utvalgsformannen i § 56, 2. ledd og skal videre avgi uttalelse angående anke over vedtekter utferdiget av distriktsutvalgene, jfr. § 55, 6. ledd.

Fellesutvalget kan gis fullmakt av departementet til å gi bestemmelser etter § 55, annet ledd nr. 1—7 med gyldighet for hele oppsynsområdet.

Utvalget skal søke de forskjellige distriktsut-

valg vedtekter best mulig sammenarbeidet og avpasset etter hverandre og på eget initiativ eller på anmodning gi uttalelse til fiskeridministrasjonen om spørsmål i forbindelse med utøvelsen av fisket i området.

Vedkommende departement kan gi nærmere regler om fellesutvalgets organisasjon og virksomhet.

Kap. 8. *Fiskedommere.*

§ 58. Kongen eller den han gir fullmakt kan tilsette en eller flere fiskedommere for den tid oppsynet er i virksomhet. Som fiskedommere bør som regel fungere en eller flere av distriktets herreds- eller byrettsdommere.

Kongen eller den han gir fullmakt, fastsetter grense for det distrikt som hver fiskedommer skal ha som virkeområde.

§ 59. Fiskedommeren fungerer som underdommer i de saker hvor oppsynet har påtalemyndighet.

Oppsynssjefen bestemmer om saker som ikke er sluttet før oppsynet blir hevet, skal stå ut til neste års fiske eller fortsettes ved ordinær rett.

§ 60. Private saker om tvistigheter som reiser seg av fisket eller står i forbindelse med det, kan hvis ikke annet følger av tariffavtale eller ufravikelig lovbestemmelse, bringes inn for vedkommende fiskedommer, hvis saksøkte oppholder seg i hans jurisdiksjon når stevning kommer til retten, eller der ellers er verneting for saken i hans jurisdiksjon. Forliksmekling er da ikke nødvendig.

Under hovedforhandlingen deltar to domsmenn.

Rettsgebyrene i slike saker er de samme som for ordinære saker i første instans.

§ 61. For så vidt angår tvistigheter som nevnt i § 60, første ledd, kan fiskedommeren også utøve den myndighet som ellers er lagt til namsretten.

§ 62. Sjøforklaringer, sjørettsbesiktigelser og sjørettstakster som refererer seg til forhold som har funnet sted under fisket, kan begjæres avholdt av fiskedommeren.

§ 63. Saker som blir overdradd fiskedommeren til behandling, skal fremmes uten unødig opphold. Er fiskedommeren også herreds- eller byrettsdommer, skal saker som blir overdradd ham, fremmes foran andre embetsforretninger.

Kap. 9. *Om ulovlig fiskefangst.*

§ 64. Fisk og skalldyr som er fanget i strid med bestemmelsene i denne lovs kap. 2 eller med fredningsbestemmelser gitt i medhold av loven, skal straks kastes på sjøen.

Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte ta imot fisk og skalldyr under fastsatt minstemål eller som er fanget i fredningstiden eller som vedkommende kjøper eller mottaker må forstå er fanget med ulovlig redskap.

Det er forbudt å føre inn eller bringe i land fra utenlandsk skip i fredningstiden fisk og skalldyr som er fredet her i landet.

Fiskeridirektøren fastsetter nærmere forskrifter for omsetning i fredningstiden av fisk og skalldyr som er fanget i lovlig tid.

Kap. 10. *Erstatning.*

§ 65. Enhver som gjør skade på redskaper som står i sjøen for fangst, skal erstatte den skade som blir voldt — også tap av fangst og avbrekk i fisket — selv om det ikke er handlet uaktsomt.

Retten kan helt eller delvis fritas for erstatningsplikt etter første ledd, hvis den skadegjørende godtgjør at han er uten skyld i skaden.

§ 66. Den som under konkurranse om fangstmuligheter foretar handlinger som etter god skikk og bruk blir ansett som utilbørlige, skal erstatte den skade som volder.

§ 67. For skadeserstatning etter denne lov og for ansvar som følge av sammenstøt mellom fiskefartøyer, hjelpefartøyer, fartøyer som deltar i føring av fisk eller andre fartøyer som deltar i fisket, gjelder ikke bestemmelsene om ansvarsbegrensning i lov om Sjøfarten av 20. juli 1893 kap. 10.

Krav på skadeserstatning som nevnt i første ledd, er begrenset til verdien av det skadevoldende lags fartøy, båter, redskaper og fangst, med mindre skaden er voldt forsettlig eller grovt uaktsomt. Ansvarsbegrensningen gjelder også overfor den personlige skadevolder.

For kravet has panterett i det skadevoldende lags fartøy, båter, redskaper og fangst. Reglene om sjøpant i lov om Sjøfarten av 20. juli 1893, kap. 11, gjelder tilsvarende. Med hensyn til prioritet er kravet likestilt med de krav som er nevnt i sjøfartslovens § 267 nr. 4.

Panterett i fangst faller bort når fangsten er levert, men fordringshaveren får i stedet panterett i salgssummen.

§ 68. For skade oppstått under fiske utenfor den norske fiskerigrense gjelder reglene i dette kapitel bare i forhold til norske skadelidte som nevnt i § 1, første ledd.

Ved overenskomst med fremmed stat kan Kongen under forutsetning av gjensidighet bestemme at reglene i dette kapitel skal gjøres gjeldende i forhold til utenlandske skadelidte.

Kap. 11. *Straff og inndraging.*

§ 69. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne lov eller av forskrifter som er gitt i medhold av loven eller medvirkning til slik overtredelse, blir straffet med bøter for så vidt handlingen ikke rammes av et strengere straffebud.

§ 70. Fartøy, båt og redskaper som har vært nytet ved en straffbar overtredelse av denne lov eller av forskrifter gitt i medhold av loven, kan ved dom inndras hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av, uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Det samme gjelder ulovlig gjort fangst. I stedet for tingene selv kan deres verdi helt eller delvis inndras.

Er det handlet i strid med § 6, skal inndragning av fangsten eller fangstens verdi alltid finne sted.

Blandes lovlig og ulovlig gjorte fangster sammen, kan samtlige sammenblandede fangster inndras.

Inndragning etter denne paragraf er ikke straff.

§ 71. Forseelse mot denne lov kan ikke påtales senere enn 6 måneder etter at den har funnet sted.

Kap. 12. Lovens ikrafttreden.

§ 72. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tidspunkt oppheves:

Rescript av 23. april 1728 ang. at Hummer-Fiskeriet er enhver tilladt.

Placat av 13. oktober 1797 som tillader alle fiskende i Norge at udsætte deres Garn, baade Lørdags Aften og de Aftener der foregaa Søn- og Helligdagene.

Forordning av 24. juli 1801 angaaende nogle Bestemmelser til Brygdefiskeriets bedre Drift og Fremme i Søndre Bergenhus Amt.

Lov av 3. august 1897 angaaende Saltvandsfisket i Finnmarken unntatt §§ 1, 2, 29, 45, 46, 47 og 48.

Lov av 3. august 1897 angaaende Fiskerier i Nordlands og Tromsø Amter med tilleggslov av 4. juli 1912 nr. 1.

Lov av 6. august 1897 angaaende Skreifiskeriene i Lofoten.

Lov av 21. mai 1898 om Fangst af Størje.

Lov av 1. juli 1907 om vaartorskefiskeriet ved Romsdals amts kyst og fjorde.

Lov av 3. juli 1909 om fiskerier i Søndre og Nordre Trondhjems amter.

Lov av 28. juni 1913 om torskefiskeriene i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus amter.

Lov av 23. mars 1923 om fredning av hummer.

Lov av 29. mars 1935 om forbud mot bruk av sprengstoff til fangst av saltvannsfisk.

Lov av 17. juni 1937 om merking av fiskered-skåper.

Midlertidig lov av 6. mai 1938 om fredning av saltvannsfisk.

Videre oppheves fra denne lovs ikrafttreden alle bestemmelser som er utferdiget i medhold av forannevnte lover og i medhold av lover som forannevnte lover har avløst.

FISKETS GANG

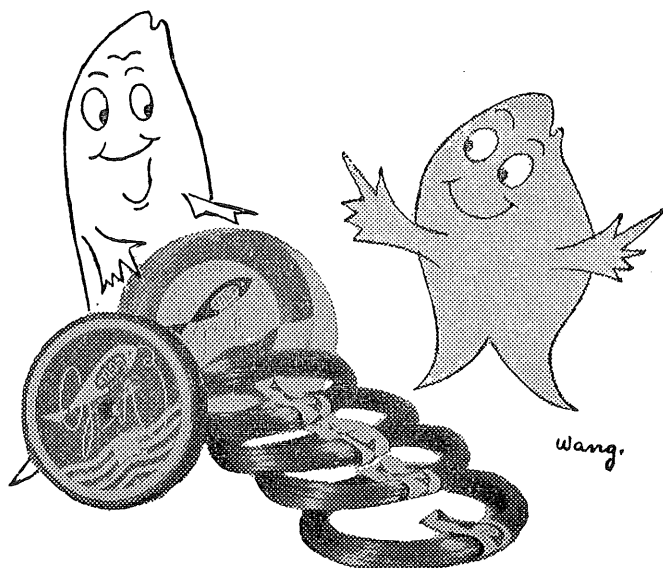
Abonnementsprisen for «Fiskets Gang» vil bli forhøyet fra nyttår, slik at basisprisen for årsabonnement fra og med året 1956 vil bli kr. 20,00. For abonnenter utenfor de skandinaviske land blir prisen kr. 26,00.

Abonnementsprisen har vært uforandret siden 1946. De økete omkostninger er grunnen til at Fiskeridirektøren dessverre har sett seg nødsaget til å foreta denne forhøyelse.

The subscription prices of "Fiskets Gang" will be raised from 1 January 1956 so that the price now will be Norw. Kr. 20,00 per annum for the Scandinavian countries, and Norw. Kr. 26,00 for all other countries.

The prices have been unchanged since 1946. Increased costs, however, have made this rise in price necessary.

ALLTID DEN SAMME GODE KVALITET MED „RHODIA“

Plastisk-eske AQUARIUM.

Nr. 28 til 45: 12 x 25 meter.

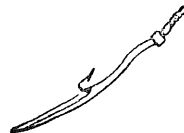
„ 50 „ 60: 8 x 25 „

„ 65 „ 140: 4 x 25 „

Plastikk sneller.

Opplegg på 100 eller 50 meter.

Enkle og praktiske å behandle.

EKTE BORNEO CATECHUE
impregnerer ypperlig og setter den rette farge på noter og garn
VESTLANDSKE DESTILLATIONSVERK A/S
BERGEN

Sunnmøre Kreditbank A/S

Hovedkontor: Aalesund

Telegramadresse: Kreditbank
Telex: Aalesund 4501

Avdelingskontorer: Volda, Ørstavik, Fosnavåg

Aalesunds & Moldes
gjensidige Skibsassuranceforening

Telegr.adr.: Assurancen
Postadr.: Aalesund, Boks 42
Telefon: 1815

Overtar kaskoforsikring på fiske-
og fraktestøyer med motor

NORSK FROSSENFISK A/L
NORWEGIAN FROZEN FISH LTD.
OSLO - NORWAY

FRIONOR **DYPFROSSEN**
FISKEFILET

OLUF HOLM A/S LTD.

ÅLESUND

Telegramadresse: HOLMAS
Sentralbord: 2884

Kjøper av:

Alle sorter Tran,
Sildolje, Hvalolje og
Kveitelever

ASTRUP & CO. A/S

Etablert 1868

KRISTIANSUND N.

Telegramadresse: PESCADO Telefon: Sentralbord 2480

Fryserianlegg med Filetfabrikk

Klippfisk, Saltfisk, Ferskfisk,
Sild, Rogn

Utførsel av fisk og fiskeprodukter i oktober 1955 fordelt på land.

Etter Statistisk Sentralbyrås månedsoppgaver.

Vare og land	Okt.	Jan.—okt.		Vare og land	Okt.	Jan.—okt.		Vare og land	Okt.	Jan.—okt.	
	Mengde	Mengde	Verdi		Mengde	Mengde	Verdi		Mengde	Mengde	Verdi
	Tonn	Tonn	1000 kr.		Tonn	Tonn	1000 kr.		Tonn	Tonn	1000 kr.
<i>Fersk og iset sild i alt</i>	—	68 078	29 685	<i>Tørrfisk i alt</i>	4 491	20 405	92 543	Austral.-Samb.	300	2 637	10 369
Tsjekkoslovakia	—	4 505	1 926	Finnland	402	402	1 910	New Zealand	45	343	1 720
Øst-Tyskland	—	17 292	7 734	Italia	1 781	5 133	28 307	Andre land	112	1 101	3 908
Vest-Tyskland	—	31 907	13 595	Vest-Tyskland	3	39	200	<i>Sild og fiskemjølt i alt</i>	10 237	139 664	164 258
Belgia og Luxemb.	—	909	462	Belgia og Luxemb.	32	128	798	Øst-Tyskland	—	290	348
Frankrike	—	879	420	Nederland	12	111	575	Italia	707	3 319	3 908
Nederland	—	2 054	1 040	Andre land i Eur.	331	405	1 795	Sveits	1 306	6 423	6 736
Storb. og N.-Irl.	—	9 870	4 170	Liberia	3	150	512	Sverige	694	9 203	11 081
Andre land i Eur.	—	662	338	Fransk Ekv.-Afr.	31	1 360	6 119	Vest-Tyskland	1 053	19 762	23 081
<i>Frossen sild i alt</i>	—	43 913	25 817	Brit. V.-Afrika	1 732	12 246	49 770	Østerrike	271	5 500	6 085
Finnland	—	450	276	Sambandsstatene	145	339	2 059	Belgia og Luxemb.	120	5 916	6 749
Polen	—	3 175	1 792	Andre land	14	92	468	Danmark	226	2 533	2 770
Romania	—	750	460	<i>Klippfisk i alt</i>	3 319	31 317	128 942	Frankrike	1 925	11 500	13 427
Sovjet-Samveldet	—	3 010	1 746	Spania	21	2 556	8 567	Nederland	891	13 871	16 634
Tsjekkoslovakia	—	10 339	6 063	Italia	63	81	206	Storb. og N.-Irl.	2 801	45 895	55 669
Øst-Tyskland	—	13 979	8 086	Portugal	3	2 988	7 550	Andre land i Eur.	—	942	1 161
Vest-Tyskland	—	4 797	2 645	Andre land i Eur.	9	57	192	Sambandsstatene	225	12 902	14 672
Belgia og Luxemb.	—	839	496	Egypt.	—	147	478	Israel	—	1 463	1 768
Frankrike	—	1 066	619	Portugis. Afrika	134	1 208	4 803	Andre land	15	145	169
Nederland	—	923	527	Sambandsstatene	37	183	639	<i>Saltet torskerogn i alt</i>	88	3 488	4 775
Storb. og N.-Irl.	—	1 736	1 130	Panamakanalson.	—	18	40	Spania	—	259	360
Andre land i Eur.	—	1 529	1 031	Cuba	170	3 542	11 652	Sverige	—	480	819
Israel	—	1 250	891	Mexico	59	251	1 427	Frankrike	18	2 653	3 465
Andre land	—	70	55	Nederl. V.-India	19	208	851	Andre land i Eur.	—	0	0
<i>Fersk og iset fisk i alt</i>	1 798	20 335	39 016	Argentina	—	195	935	Andre land	70	96	131
Øst-Tyskland	127	876	1 085	Brasil	2 654	21 874	84 793	<i>Dampmedisintran i alt</i>	492	4 293	11 250
Italia	121	5 102	11 231	Venezuela	39	589	2 520	Finnland	12	68	189
Sverige	62	2 313	7 306	Andre land	111	420	1 789	Jugoslavia	—	43	108
Vest-Tyskland	—	31	68	<i>Saltet sild i alt</i>	5 159	83 856	68 743	Tsjekkoslovakia	—	393	961
Belgia og Luxemb.	23	588	1 059	Finnland	1	1 044	881	Spania	—	59	146
Danmark	11	285	1 097	Polen	—	1 319	929	Italia	29	208	523
Frankrike	570	2 586	3 415	Sovjet-Samveldet	—	51 423	35 541	Sveits	8	92	251
Nederland	26	294	945	Tsjekkoslovakia	—	1 111	770	Sverige	2	38	98
Storb. og N.-Irl.	818	8 178	12 609	Øst-Tyskland	1 613	11 257	7 971	Vest-Tyskland	45	175	451
Andre land i Eur.	10	82	171	Sverige	1 818	8 116	9 985	Østerrike	8	57	143
<i>Fersk og iset filet i alt</i>	14	288	842	Vest-Tyskland	46	840	709	Tyrkia	2	99	260
Sverige	14	220	668	Østerrike	131	512	453	Danmark	2	36	86
Vest-Tyskland	—	7	11	Danmark	63	681	731	Nederland	70	574	1 423
Andre land i Eur.	—	32	88	Frankrike	19	1 126	852	Andre land i Eur.	52	279	727
Sambandsstatene	—	29	75	Andre land	7	584	515	Canada	15	200	647
<i>Rundfrossen fisk i alt</i>	1 936	11 908	35 485	Canada	120	259	428	Sambandsstatene	141	1 054	2 899
Tsjekkoslovakia	—	2 553	3 419	Sambandsstatene	1 320	5 130	8 768	Mexico	8	62	156
Øst-Tyskland	209	2 430	2 356	Andre land	18	154	210	Brasil	—	200	492
Italia	1121	3 839	9 674	<i>Saltet fisk i alt</i>	99	233	453	Columbia	6	59	149
Sverige	19	531	2 103	Sverige	86	161	311	Paraguay	—	10	27
Vest-Tyskland	233	771	1 311	Belgia og Luxemb.	—	2	6	Peru	—	30	77
Frankrike	19	128	788	Nederland	—	7	17	Indonesia	7	153	339
Storb. og N.-Irl.	332	1 527	15 399	Andre land i Eur.	12	13	11	Andre land	85	404	1 095
Andre land i Eur.	3	128	431	Sambandsstatene	1	49	105	<i>Annen tran i alt</i>	647	4 324	9 537
Andre land	—	1	4	Andre land	—	1	2	Polen	150	250	400
<i>Frossen filet i alt</i>	1 516	10 478	28 714	<i>Fiskehermetikk i alt</i>	2 611	26 510	121 475	Ungarn	—	111	165
Tsjekkoslovakia	78	2 153	6 215	Finnland	—	40	336	Italia	27	385	560
Øst-Tyskland	57	307	1 142	Tsjekkoslovakia	—	45	161	Sverige	22	132	505
Sveits	101	741	2 465	Øst-Tyskland	—	3 155	11 370	Vest-Tyskland	81	1 241	1 284
Sverige	277	1 297	4 751	Italia	2	106	531	Østerrike	20	135	184
Vest-Tyskland	58	660	1 256	Sverige	36	149	1 441	Belgia og Luxemb.	5	49	111
Østerrike	20	470	991	Vest-Tyskland	32	270	1 033	Danmark	1	32	146
Nederland	10	631	1 517	Østerrike	1	14	71	Frankrike	171	537	1 460
Andre land i Eur.	12	95	250	Belgia og Luxemb.	83	571	2 372	Nederland	25	268	648
Sambandsstatene	345	2 540	6 410	Frankrike	17	261	1 108	Storb. og N.-Irl.	14	103	2 262
Israel	551	1 542	3 523	Eire	43	262	966	Andre land i Eur.	29	298	469
Andre land	7	42	194	Storb. og N.-Irl.	421	4 789	25 278	Sambandsstatene	55	372	540
				Andre land i Eur.	50	244	1 183	Mexico	27	218	390
				Sør-Afrika-Samb.	42	1 574	6 639	Brasil	16	116	301
				Fransk Ekv.-Afrika	24	616	1 094	Colombia	—	15	24
				Britisk V.-Afrika	9	222	692	Andre land	4	62	120
				Canada	96	1 271	7 758				
				Sambandsstatene	1 328	8 870	43 445				